

Fraü Simon.

Parbleu! 's isch si Töchterle gsi, wo-n-en g'schickt hat... er ka-n-ihre nitt versage.

Herr Helder.

Meint Se, Fraü Simon?... Sie ka denke, wie-n-ich ne güet empfangen ha... dr Vater vo miner blonde Erscheinung, wo-n-ich bis derthi als nur vo witem am Fenster g'sàh ha durewitsche!... ass ich ne nitt g'schmutzt ha, isch alles, wo-n-er mich ig'lade hat, ku dr Owe mit ihm un siner Tochter z'passiere!...

Fraü Simon.

Sie mien g'wiss lieb si, Herr Helder, ass es bis züe dem ku isch!...

Herr Helder.

Was fir e herrlicher Owe ha-n-ich züebrocht dert!... mr hàn Cidre un Marone g'ha... awer ich ha mich mit ebbes ganz anders regaliert... O! was fir e herzig Kind, das Lisele, wie-n-em si Vater sàit!... ich ha mich als in dr Arm pfätzt, fir sicher z'si, ass ich nitt schlof... fir sicher z'si, ass ich wirklich si Stimm hör un si frindlig G'sichtle sieh, wo als ganz roth worden-isch, wenn ich's ag'lüegt ha... noch nie bin ich so glicklig gsi!... Dr Herr Fix hat siwezeh Parthie Ecartés g'wunne sàller Owe, ohne ass ich's nur g'merkt ha... ich glaüb, wenn dr Blitz in dr Tisch g'schla hätt, so hätt's mr kei Effect g'macht!...

Fraü Simon.

Do glaüw-i scho, ass Se nitt g'sàh hàn, wie-n-er allewil unrühig isch... wie-n-er bim g'ringste Lärme z'àmme fahrt un bleich wird, wenn er d'Hüsthüre hört geh, oder ebber d'Stege-n-ufe kunnt.

Herr Helder.

Am elfe bin i derno heim wie mit eme Rüsche, ob-schon i nur ei Glas Cidre trunke g'ha ha... un wo

mr erst 's Lisele züem Abschied si Händle gà hat, so ha-n-i g'meint, mi Brust gieng üsenander, weiss wie wit, un dr ganze Himmel mit alle sine Bewohner kàm sich ku logiere drin!...

Fraü Simon.

Un siter, Herr Helder?

Herr Helder.

Oh! siter isch das Ding vorwärts gange. (er schikt e Blick züem Fenster üse) Tiens, grad geht 's Lisele dur dr Hof... au revoir, Fraü Simon!... (er nimmt g'schwind si Hüet un läuft hinte züer Thüre-n-üse).

Fraü Simon.

Eh bien, franchement, ich bedür ne, dr Herr Helder, denn ich glaüb nitt, ass er glicklig wird... un 's isch doch eso ne güeter Mensch... er thàt sich üszieh, fir eim e Dienst z'leiste... doch ich schwätz do un schwätz... anstatt uf mi Thüre-n-Achtung z'gà... 's kàntt weiss Gott wer wott in's Hüs ku schliche. (se geht hinte-n-use, me hört se dispetiere im Hüsgang) 's isch nitt do... mache-n-ass 'r furt kämme (d'Thüre geht uf un dr Herr Finot kunnt ine, hinte-n-an ihm d'Fraü Simon) 's isch jo ne Schand fir e-n-Elsässer, geh z'bettle!...

II. Uftritt.

Herr Finot, Fraü Simon.

Herr Finot (zornig).

Wer sàit Ihre, ass ich bettle will?... losst Se mich doch nur züe Othem ku... ouf! endlig ha-n-ich ne jetz doch üsfindig g'macht... doch nitt ohne Mieih... (züer Fraü Simon) nitt wohr, 's wohnt e junger Mensch do?...